

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Jerzy Buzek (Brisele, Beļģija)

Prasījumi:

— atcelt Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja Jerzy Buzek 2010. gada 2. marta lēmumu, ar kuru prasītājam tiek atceltas tiesības uz dienas naudu uz desmit dienām, kā arī atcelt Eiropas Parlamenta Prezidija 2010. gada 24. marta un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2011. gada 31. augusta lēmumu atzīt par nepieņemamu prasītāja lūgumu par parlamentāro imunitāti; un

— pakārtoti, atzīt, ka neviens no iepriekš minētajiem lēmumiem nav spēkā vai ka nevienam no tiem nevajadzēja būt pieņemtiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts 8. pants Protokolā (Nr. 7) par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti (OV 2010 C 84, 99. lpp.), jo 2010. gada 24. februārī prasītājs teica savu runu kā Eiropas Parlamenta deputāts. Attiecīgajā runā tika izvirzīti politiski jautājumi, un ir ļoti būtiski, ka Eiropas Parlamenta deputāts var brīvi izteikties.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpta vārda brīvība, jo nav pienācīgi ņemts vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta (OV 2011 L 116, 1. lpp.) 9. noteikuma 3. punkts.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības uz neatkarīgu un objektīvu tiesu, kas ir noteiktas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā, jo Parlamenta priekšsēdētāja vai kādas citas personas, kas piedalījusies 2010. gada 24. februāra plenārsēdē un kurai ir izveidojies viedoklis, jebkāda piedalīšanās lēmumu pieņemšanas procesā šajā lietā liedz šādai personai piedalīties šādā procesā.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir nepareizi interpretēts Eiropas Parlamenta 152. noteikuma 1. punkts un 153. noteikums, jo sodi, kas ir noteikti pēdējā minētajā tiesību normā, ir jālasa kopsakarā ar tās ievadvārdiem, kas galvenokārt attiecas uz nopietniem kārtības pārkāpumiem un traucēšanu "neievērojot 9. pantā noteiktos principus".

Prasība, kas celta 2011. gada 4. novembrī — Hassan/Padome

(Lieta T-572/11)

(2012/C 25/106)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Samir Hassan (Damas, Sīrija) (pārstāvji — E. Morgan de Rivery un E. Lagathu, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 263. pantu, atcelt:

— Padomes 2011. gada 23. augusta Īstenošanas lēmumu 2011/515/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, daļā, kurā Samir Hassan ir ietverts sarakstā, kas iekļauts minētā Padomes 2011. gada 9. maija Lēmuma 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju pielikuma sarakstā;

— Padomes 2011. gada 23. augusta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 843/2011, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 442/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, daļā, kurā Samir Hassan ir ietverts sarakstā, kas iekļauts Padomes 2011. gada 9. maija Regulas (ES) Nr. 442/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā II pielikumā;

— pamatojoties uz LESD 268. un 340. pantu, atlīdzināt Hassan nodarīto kaitējumu, nosakot iepriekš minētos ierobežojošus pasākumus pret viņu, un šajā ziņā:

— atzīt Eiropas Savienības Padomes ārpuslīgumisko atbildību par [Hassan] nodarīto un paredzamo [nākotnē iespējamo] mantisko kaitējumu un morālo kaitējumu;

— piešķirt Hassan summu EUR 250 000 mēnesī, skaitot no 2011. gada 1. septembra, lai atlīdzinātu nodarīto mantisko kaitējumu;

— piešķirt Hassan simbolisku summu — vienu (1) euro — par nodarīto morālo kaitējumu, un

- piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt paredzamo [nākotnē iespējamo] mantisko kaitējumu;
- katrā ziņā piespriet Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek norādīts uz acīmredzamu Padomes kļūdu faktu vērtējumā un tās rezultātā — kļūdu tiesību piemērošanā.
- 2) Ar otro pamatu tiek norādīts uz pienākuma norādīt pamatojumu, tiesību uz aizstāvību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu.
- 3) Ar trešo pamatu tiek norādīts uz īpašumtiesību un samērīguma principa pārkāpumu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek norādīts uz prasītāja nevainīguma prezumpcijas pārkāpumu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi pati savas ierobežojošo pasākumu īstenošanas un vērtēšanas pamatnostādnes kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā.
- 6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras.
- 7) Septītais pamats ir par kaitējuma, kas nodarīts, Padomei veicot pretlikumīgos pasākumus, atlīdzināšanu.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. novembrī — JAS/Komisija

(Lieta T-573/11)

(2012/C 25/107)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: JAS Jet Air Service France (JAS) (Francija) (pārstāvis — T. Gallois, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 5. augusta lēmumu lietā REM 01/20008 tiktāl, ciktāl tā:

— nolēma, ka nepastāv īpaši apstākļi un

- noraidīja sabiedrības JAS JET AIR SERVICE 2008. gada 24. janvārī iesniegto lūgumu atlaist ievedmuitas nodokli EUR 1 001 778,20 apmērā;

— piespriet Komisijai maksāt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumus, jo Komisija esot izmantojusi hipotētiskus argumentus.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jo Komisija neesot prasījusi valsts administrācijai iesniegt muitas deklarāciju oriģinālus vai kopijas, kas bija atļaušanas lūguma priekšmets, lai gan šie dokumenti pierādot, ka ir notikusi fiziska pārbaude.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka lietas izmeklēšana ir bijusi nelikumīga, jo tika apvērsts pierādīšanas pienākums, jo Komisija, pamatojoties uz valsts iestāžu apgalvojumu, ka attiecīgās muitas deklarācijas bija pazudušas, secināja, ka nav pierādīts, ka muitas administrācija preces ir fiziski pārbaudījusi. Prasītāja apgalvo, ka Komisija šo valsts iestāžu bezdarbību nevar pārvērst tai par ļaunu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Kopienas Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 239. panta pārkāpums, jo Komisija esot ierobežojusi jēdziena “īpaši apstākļi” piemērošanas jomu.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvotas faktiskas kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, jo Komisija ir secinājusi, ka nav īpašu apstākļu Muitas kodeksa 239. panta izpratnē, lai gan prasītāja esot bijusi tādā pašā situācijā kā cita Nīderlandes transporta ekspedīcijas sabiedrība, kuras situāciju Komisija atzina par “īpašiem apstākļiem”.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.)